

indlevering af et yderligere processkrift eller et endeligt påstandsdokument, jf. de gældende § 353, 2. pkt., og § 356 a, stk. 2. Kravet om, at udeblivelsesvirkning skal være tilkendegivet i pålægget om at indlevere et processkrift eller et endeligt påstandsdokument, der i dag fremgår af retspraksis, foreslås indsat i loven.

Endvidere bemærkes, at for processkrifternes vedkommende bør den primære sanktion for manglende rettidig indlevering være præklusionsvirkning med hensyn til det spørgsmål, som processkriftet efter retens pålæg skulle angå (dvs. afskæring af nyt processtof vedrørende det pågældende spørgsmål), men udeblivelsesvirkning kan tilkendegives, hvis retten finder, at der er anledning dertil.

Der henvises til de foreslåede § 355, stk. 2, og § 358, stk. 4, og til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Stk. 6, der bygger på det gældende § 365, stk. 4, fastslår, at retten kan tillægge manglende rettidig indlevering af kopier til brug for hovedforhandlingen i en kollegialt behandlet sag udeblivelsesvirkning efter stk. 1-3, jf. også bemærkningerne til forslaget til § 357, stk. 3. Det forudsættes, at udeblivelsesvirkning ligesom efter gældende ret i hvert fald må forudsættes, at der er tale om væsentlige mangler, som ikke umiddelbart kan afhjælpes.

Stk. 7 viderefører med redaktionelle ændringer den gældende regel i § 360, stk. 6, jf. § 354, stk. 7, bortset fra det gældende § 354, stk. 7, 3. pkt., om forkyndelse af et processkrift for sagsøgte, som ikke foreslås videreført.

Den gældende § 360, stk. 5, om, at udeblivelse fra et retsmøde, hvor der skal tages stilling til en anmodning om inddragelse af nyt processtof, bevirker, at anmodningen henholdsvis imødekommes eller bortfalder, foreslås ikke videreført. Hvis der er tale om et retsmøde før forberedelsens slutning, vil udeblivelse således fremover have virkning efter stk. 1-3. Hvis der er tale om et retsmøde efter forberedelsens slutning (dvs. under genoptagelse af forberedelsen), vil udeblivelse have virkning efter stk. 1-3, såfremt det er angivet i indkaldelsen til mødet, jf. stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 361

Den foreslåede bestemmelse erstatter de gældende §§ 361 og 361 a om indbringelse for Forbrugerklagenævnet mv.

Stk. 1 viderefører det gældende § 361, stk. 1, med den ændring, at sagen ikke skal udsættes på ubestemt tid, men hæves, hvis forbrugeren anmoder om, at sa-

gen indbringes for Forbrugerklagenævnet mv. Også efter den gældende § 361 kræves der en ny stævning, hvis sagen skal fortsætte ved retten, efter at nævnsbehandlingen er afsluttet, jf. det gældende stk. 4. Med et sådant krav er det imidlertid rigtigst at angive, at sagen slutes ved retten ved oversendelsen til Forbrugerklagenævnet mv. og ikke blot udsættes.

Efter den gældende ordning skal der ikke betales ny retsafgift ved sagens indbringelse for retten efter afslutningen af nævnsbehandlingen, og hvis sagsøgeren hæver sagen efter oversendelsen til nævnsbehandling, kan retsafgiften forlanges tilbagebetalt. I overensstemmelse hermed foreslås det, at retsafgiften under den nye ordning tilbagebetales, hvis sagen oversendes til Forbrugerklagenævnet mv., jf. forslaget til retsafgiftslovens § 9 (lovforslagets § 2, nr. 1).

Den foreslåede ordning indebærer den ændring, at spørgsmålet om rettens stedlige kompetence ved fornyet indbringelse for retten, efter at Forbrugerklagenævnet mv. har truffet afgørelse, skal afgøres efter forholdene på tidspunktet for den fornyede indbringelse og ikke efter forholdene på tidspunktet for det oprindelige sagsanlæg.

Stk. 1, 2. pkt., bestemmer i overensstemmelse med det gældende § 361, stk. 1, 2. pkt., at sagen ikke kan oversendes til Forbrugerklagenævnet mv., hvis det må anses for åbenbart, at der ikke kan gives forbrugeren medhold i klagen, eller hvis sagen ikke skønnes egnet til behandling ved nævnet.

Stk. 2 indeholder regler om frist for fremsættelse af anmodningen om, at sagen oversendes til Forbrugerklagenævnet mv., og svarer med visse ændringer som følge af de foreslåede nye regler om sagens forberedelse til det gældende stk. 2. Det foreslås, at anmodningen skal fremsættes senest i det forberedende møde, der efter den foreslåede § 353 som hovedregel skal afholdes umiddelbart efter indleveringen af svarskriftet, eller i mangel heraf senest 4 uger efter rettens meddelelse om, at der ikke skal holdes et forberedende møde. Retten kan dog, hvis særlige omstændigheder taler derfor, imødekomme en anmodning, som fremsættes senere, men inden hovedforhandlingen er begyndt.

Endvidere videreføres den gældende udtrykkelige regel om, at anmodning om oversendelse af sagen til Forbrugerklagenævnet mv. kan fremsættes mundtligt til retsbogen.

Derimod videreføres den gældende regel om, at sagsøgte ikke behøver at afgive svarskrift, såfremt anmodningen fremsættes rettidigt, ikke. Efter den foreslåede § 351 skal der altid indleveres et svarskrift. Svarskriftet kan imidlertid være meget kortfattet, hvis